

Iš užsklandos „Sonetai tėviškei“

Iš rezistencijos kronikų - 2
(„Valteris“)

Baigėsi purvynai Ubiškės miestely -
Kūmose į porą buvo pats vedėjas -
Einant į bažnyčią keturių grupelę
Kariškos mašinos pasitiko spėriai.
„Valteri“ dar naują vyras dovanojo;-
Ginklas, rodos, buvo mano žinioje,
Slepiamas palėpėje - kaip jie sužinojo? -
Mano nuostabai, jis kameroje, prieš mane?!

Brauningas kvėpėjo vazelinu,
Šovinių kažkodėl tai dvidešimt devyni,
O direktorienės brolis net nežino
Ką ant ryšulio palėpės raidės žymi.
Tardė pasikeisdami, vedžiojo,
Kartą net paskelbiau bado streiką;
- Ką dabar kalbėjom - nieko nepakeisk,
Nuo rytojaus tardys kitas veidas.

Išvaizda rytietiška to vyro,
Kartais pavaišindavo net arbata,
„Penkeri - užtai daugiau neskirta!“
Nieko nekeitė net kariška dama.
Taip ir liko niekas neišduota,-
Iš kameros į kamerą, per speigą;
Nepravertė dingstis net sugalvota:
„Vežimo atveju - savižudybė leista!“

Prieš teismą tunelyje sutikau jaunuolį,-
Kadaise mokiau; - tarnavo valdžiai uoliai,-
Jo pastangom bylos metu atėjo mano broliai.
2009-02-18